

at Sagen bliver forhalet saa meget længere, men naar Thingdagen falder sammen med Stevneaalets Udløb, saa gaaer der atter 14 Dage, førend Sagen kan blive inlamineret. Med Hensyn specielt til Gjæsteretsfager, — i den senere Tid er der Mange, der bruge at indstævne Folk for Gjæsteretten, fordi det er en hurtigere Maade at faae en Sag afgjort paa — da vil det næsten blive ugjærligt at anvende denne Retsfølgning ved disse Thing, thi for at sætte Gjæsteretten maa Dommeren være tilstede, men for at komme tilstede, maa han rejse 4, 6 a 7 Mil efter Omstændighederne, hvilket vil være forbundet med stort Besvær og forholdsvis meget store Omkostninger. Jeg troer, at naar man tilbørlig overveier alt Dette, vil man komme til den Overbeviisning, at vi ved Indførelsen af en Lov som den foreliggende ville med Hensyn til Rettens vedbørlige, hurtige Pleie blive satte mange Aar tilbage, ja endog saa ind i forrige Aarhundrede. Det forekommer mig i det Hele taget, at der ved Affattelsen af nærværende Udskrift er taget alt for meget Hensyn til Ræningeloven, som i Retspleien kun er et sideordnet Led, thi Processer i Almindelighed er dog det, hvortil der maa tages overveieende Hensyn. Naar derfor den ærede Justitsminister nylig yttrede, at Sagførerne træner Sagerne, saa skal jeg kun udtale, at det er min Overbeviisning, at der sikkerligt ved nærværende Lovudskrift er aabnet en langt videre Mark for Forhaling, end hidtil har været Tilfældet.

C. Nimestad: Jeg vil blot tillade mig nogle korte Bemærkninger i Anledning af den Opfattelse af de Paragrafer i Grundloven, der omhandle den dømmende Magt, som vi hørte, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) gjorde gjældende. Den ærede Rigsdagsmand opfattede dem kronologisk, men jeg troer, at denne Opfattelse slaer mere ved sin Morfomhed end ved sin Sandhed. Det vil strax springe i Sinene for Enhver, der betragter disse Paragrafer, at det vilde være temmelig paafaldende, om man, hvis der var tilfattet en kronologisk Opstilling af dem, saaledes at den, der stod først, skulde fuldbyrdes fremfor de følgende, vilde afbryde denne kronologiske Orden ved Indførelsen af Para-

grafer, som indeholde Noget, der strax skulde træde i Kraft. §§ 75 og 76 ere begge Røsteparagrafer, §§ 77 og 78 indeholde derimod Bestemmelse om Noget, der strax skulde stee, og § 79 er atter en Røsteparagraf. Hertil kommer endnu, at det af indre Grunde er øiensynligt, at det ikke kan have været Meningen, at den Foranstaltning, der bebudes i den ene Paragraf, først skulde tages for, og dernæst de, der indeholdes i den anden, og tredie, thi det kan umuligt være undgaaet de Mænds Opmærksomhed, som vedtog Grundloven, at det var ugjærligt at adskille Retspleien fra Forvaltningen, uden med det Samme at tage Hensyn til den bestaaende Rettergangsmaade, altsaa det, der omhandles i § 79. Disse Ting høre saa naturligt sammen, at den ene af dem aabenbart betinger den anden; thi Adskillelsen af Retspleien fra Forvaltningen indeholder jo ogsaa Ordningen, af dem hver for sig, og er altsaa aabenbart betinget af selve Ordningen af den dømmende Magt. Naar man betragter Paragraferne, er det ogsaa tydeligt, at Fundamentet for deres Opstilling har været et ganske andet, end det, den ærede Rigsdagsmand meente. Først komme §§ 72 og 74 og §§ 75 og 76, der alle handle om Organisationspørgsmaal; de to første angaae deels Organisationen af de bestaaende Domstole, deels Indførelsen af nye, og de to andre angaae deels Ophævelsen af den med visse Eiendomme forbundne dømmende Myndighed, deels Adskillelsen af Retspleien fra Forvaltningen. Derpaa komme §§ 77 og 78, der handle om den dømmende Magt og om Dommerens Myndighed, og endelig kommer § 79, der handler om Processmaaden. Dette er en saa overordentlig naturlig Opstilling, at den meget godt kan forklares, uden at man behøver at hense på den til Kronologi. — Det var egentlig kun dette, jeg vilde anføre; men da jeg har faaet Ordet, skal jeg dog tillade mig at gjøre en kort Bemærkning med Hensyn til, hvad den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) før yttrede om, at man ogsaa kunde ophøre med at lade forskellige af de Funktioner, der efter hans Opfattelse ere administrative, udføre af den dømmende Myndighed. Med Hensyn hertil kan jeg i flere Punkter give det ærede Medlem Ret; der er Intet